

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Józef Frąckowiak

ze skargi J. H. – C.

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem

Sądu Okręgowego w K.

z dnia 6 czerwca 2008 r., wydanego w sprawie z powództwa J. H. – C.

przeciwko D. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 lipca 2009 r.,

zażalenia powódki (skarżącej)

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 22 stycznia 2009 r.,

oddala zażalenie i przyznaje adw. K. J. kwotę 1.800 zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, którą nakazuje wypłacić z Kasy Sądu Okręgowego w K.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 5 września 2008 r. odrzucił skargę o wznowienie postępowania wniesioną przez powódkę w sprawie sygn. akt I .../08. Postanowienie to zaskarżył pełnomocnik powódki i jednocześnie złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 15 października 2008 r. Sąd zwolnił powódkę od kosztów sądowych w części i zobowiązał pełnomocnika powódki do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 110 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 stycznia 2009 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił zażalenie powódki na postanowienie z dnia 5 września 2008 r. Sąd stwierdził, iż zakreślony siedmiodniowy termin do uiszczenia opłaty upłynął w dniu 4 listopada 2008 r., a opłata została uiszczona po terminie tj. dnia 13 stycznia 2009 r. Sąd Okręgowy ustalił również, że w dniu 30 października 2008 r. powódka, pomimo reprezentacji przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła niedopuszczalne zażalenie na postanowienie z dnia 15 października 2008 r., które zostało odrzucone postanowieniem z dnia 5 stycznia 2009 r. Zdaniem Sądu, fakt ten nie przerwał jednak biegu terminu dla uiszczenia opłaty sądowej. W związku z tym należało zastosować przepisy art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. i art. 398 § 2 k.p.c., na mocy których sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przypisanego terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zarzucił naruszenie art. 167 k.p.c. Podniósł, że złożone przez niego zażalenie z dnia 30 października 2008 r. przerwało bieg terminu dla uiszczenia opłaty sądowej i w związku z tym opłatę w kwocie 110 zł uiszczył w terminie tzn. w terminie siedmiodniowym od dnia doręczenia postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 5 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 394¹ § 2 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji zostało dopuszczone jedynie na postanowienia wydane

w sprawach tzw. kasacyjnych, czyli na postanowienia kończące postępowanie w sprawie. Przesłanki kwalifikowania postanowień do kategorii kończących postępowania w sprawie były wielokrotnie przedmiotem rozważań w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem, postanowienie o kosztach procesu nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Postanowienie to bowiem nie dotyczy istoty sprawy, w stosunku do jej przedmiotu ma jedynie charakter uboczny. Oznacza to, że w stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 69, poz. 592) na postanowienie sądu drugiej instancji o kosztach procesu nie przysługiwało zażalenie do Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1996 r., I CZ 30/97, OSNC 1997, nr 3, poz. 34 i z dnia 12 października 2007 r., IV CZ 28/07, OSNC 2008, nr 2, poz. 29, z dnia 12 października 2007 r., IV CZ 56/07, niepubl.). Pogląd ten został zaakceptowany w doktrynie i piśmiennictwie prawniczym.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, że trafny jest pogląd Sądu Okręgowego, iż zażalenie na postanowienie o częściowym zwolnieniu od kosztów sądowych złożone przez powódkę 30 października 2008 r. było niedopuszczalne. Oznacza to, że nie mogło ono przerwać biegu tygodniowego terminu do uiszczenia opłaty od zażalenia określonego w postanowieniu Sądu z dnia 15 października 2008 r. Niedopuszczalna czynność procesowa nie wywołuje bowiem żadnego skutku procesowego, a więc i nie przerywa biegu terminów sądowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 39/01, niepubl.).

Wobec powyższego, uznając zażalenie strony powodowej za pozbawione usprawiedliwionych podstaw, Sąd Najwyższy oddalił je stosownie do art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

Na podstawie § 19 i 20 oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) przyznane zostało

pełnomocnikowi skarżącej wynagrodzenie za nieopłaconą pomoc prawną świadczoną z urzędu.